

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: ØNSKE TIL JOMFRUE CECILIA WORMSTRUP, PAA HENDES FØDSELS-DAG

Citation: Ewald, Johannes: "ØNSKE TIL JOMFRUE CECILIA WORMSTRUP, PAA HENDES FØDSELS-DAG", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-workid62303/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ØNSKE TIL JOMFRUE CECILIA WORM-
STRUP, PAA HENDES FØDSELS-DAG

FRYD, som Dydige kun smage,
Skønhed, som ey Aar betage,
Mange og ufølte Dage, 5
Og et evig helligt Ja,
Af en kiser og værdig Mage
Krone dig CECILIA! --
Ingen Vellyst, Ingen Smerte,
Ingen Smiger naae dit Hierte! -- 10
Viisdom styre dine Tanker
I en klog Uskyldighed! --
Godhed være selv det Anker,
Som din Skiæbne hviler ved! --
Elsk den Arme! -- Ynk den Rige! -- 15
Søg kun Venskab med din Lige! --
Selv vær nøysom muntre Pige! --
Skiærts og syng og dants og spill! --
Og lad alle Daarer sige,
Dem til Haanhed, hvad de vil! -- 20
Skye den Kummer, som fortærer! --
Klag ey strax naar lidt besværer! --
Tænk og føl, før du begiærer! --
Og Algodhed svare da:
Ja! -- -- -- Ja! -- 25
Fryd, som Dydige kun smage,
Skønhed, som ey Aar betage,
Mange og ufølte Dage
Og et evig helligt Ja
Af en kiser og værdig Mage 30
Krone dig CECILIA! --

PHILETS FORSLAG OM PEBER-
SVENDENE, SOM VIST VIL
BLIVE IVÆRKSAT
(1771)

5 **F**RA det Øieblik, da den saa viiselig tilladte Skri-
vefrihed gav alle Danske Menneskevenner og
Patrioter det betydende Vink, at undersøge For-
domme, at beklage sig over Misbruge, at opdage
Mangler, og at foreslaae Forbedringer, med et Ord,
10 at bryde løs med alle deres længe tilbageholdne
Indsigter i det almindelige Beste; fra denne lykkel-
lige Tidspunct af har og jeg, (thi og jeg er Patriot)
Dag og Nat pønsat paa, at udfinde, ei noget som
kunde taale Forbedring — thi hvor let findes ikke
15 dette, naar det først søges? — men en Hovedman-
gel, en betydelig Feil, hvis Forbedring var af den
yderste Vigtighed for mine Medborgeres Lyksalig-
hed; og, det være sagt i en ydmyg Parenthese! hvis
blotte Opdagelse kunde skille mig fra den almin-
20 delige Hob, og forevige mit Navn en Smule. Jeg
veed ikke, om det har været en blot Skiebne, eller
Tingens Natur, at det første som faldt mig i Øinene,
da jeg gik ud paa mine patriotiske Undersøgelser,
var et vist Dyr, som kalder sig baade Menneske
25 og Borgere, og som graadig tager Deel i begges
Fordele, uden at vilde iagttage begges Hovedpligt,
en menneskelig Skabning, som Satyræn, efter at
have gjort den saa ofte, og saa ofte forgieves lat-
terlig, endelig udtrættet synes at have overladt til
30 Lovene, og som disse dog hidindtil ikke har vildet
befatte sig med; en (da jeg dog engang skal nævne
det ubehagelige Navn) en Pebersvend. Jeg kan ikke
negte, at jeg i Begyndelsen gjorde mig al Umage,
for at rive mig løs fra dette Billede. Det var mig en
35 ydmygende Tanke, at mine Indsigter, som jeg i
Forblgaaende sagt, havde al patriotisk Tillid til,
ikke skulde anvendes paa en høiere Glenstand, end